71STE JAARGANG No. 8979 DONDERDAG 18 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

De strijd in Indo-China

Fransen willen bedreigd fort koste wat kost behouden

Hanoi. — Het Franse opperbevel heeft gisteren bekend gemaakt, dat in de afgelopen vijf dagen de Vietminh ruim 5000 man aan doden en gewonden verloren heeft. Het aantal gesneuvelden bedraagt alleen al 3000. De Fransen zouden duizend man aan gesneuvelden en gewonden verloren hebben. De Franse opperbevelhebber in Indo-China, generaal Navarre, gaf gisteren bevel, dat alle beschikbare vliegtuigen moeten worden gebruikt om het omsingelde garnizoen te steunen aan de vooravond van de tweede ronde van de aanval der rebellen

Vliegtuigen hebben voedsel en munitie boven de ingesloten vesting uitgeworpen. De twee kleine vliegvelden van Dien Bien Phoe zijn onbruikbaar door artillerie-beschieting van de rebellen.

Het Franse kabinet heeft beslist, dat de Franse troepen Dien Bien Phoe zullen blijven verdedigen. Het stuurde een boodschap aan generaal Navarre, de Franse opperbevelhebber in Indo-China, waarin uiting wordt gegeven aan zijn „dank plus vertrouwen".

De verdedigers van de „Franse" veste Dien Bien Phoe, die belegerd wordt door keurtroepen van Generaal Vo Nguyen Giaps Vietminh-strijdkrachten, zijn versterkt met verschillende honderden parachutisten, die door de Franse luchtmacht „gedropt" werden. Deze operatie werd succesvol uitgevoerd onder vijandelijk vuur.

Men schat, dat de Vietminh ongeveer 40.000 veteranen-troepen rond Dien Bien Phoe hebben gelegerd.

Als een levende herinnering aan de dagen van Hannibal, die met zijn olifantenleger tegen de Romeinse legioenen optrok, zo trekt een olifantenpatrouille door deze met struikgewas begroeide streek van Cambodja, een van de drie verenigde staten van Indo-China, in de strijd tegen de Vietminh. Ook in Cambodja werden olifanten al vroeg in de oorlog gebruikt. Bekend is dat zij reeds ten strijde trokken onder het Khmer-regime in de 10e eeuw. Het met olifanten uitgeruste derde bataljon Cambodjaanse Infanterie, dat door de Fransen werd opgericht en nu in dienst van Cambodja is, gebruikt de kolossen voor het bevoorraden van de buitenposten.

Duitse maarschalkstaf wordt niet geveild

Bonn. — Op verzoek van de Westduitse Regering zal de maarschalkstaf van wijlen veldmaarschalk von Brauschitsch niet op de veiling van de bezittingen van ex-koning Farouk te Cairo onder de hamer komen, zo heeft een woordvoerder van de Bondsregering in de Bondsdag verklaard.

Hij deelde mede dat de Westduitse Regering zich op verzoek van de weduwe van de veldmaarschalk met de Egyptische Regering in verbinding had gesteld. De staf zou langs illegale weg uit Duitsland zijn gegaan.

Von Brauschitsch die opperbevelhebber van het Duitse leger was tot Hitler hem in het begin van de Tweede Wereldoorlog ontsloeg stierf in 1948.

Wordt Van Kleffens voorzitter van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties?

Londen. — Volgens gewoonlijk betrouwbare kringen te Londen hebben Engeland, Frankrijk, Nederland, België en Luxemburg besloten de Nederlandse oud-minister van buitenlandse zaken mr E.N. van Kleffens, thans Nederlands gezant in Portugal, voor te stellen als candidaat voor het voorzitterschap van de in September te New York beginnende zitting van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties.

Santiago. — De staking van Chileense koopvaardij-officieren, die acht dagen heeft geduurd, 55 schepen heeft getroffen en de kustvaart heeft stilgelegd, is geëindigd.

La Paz. — De regering van Bolivia heeft besloten zestig politieke gevangenen vrij te laten. Hieronder bevinden zich een hoofdredacteur en een employé van de Amerikaanse ambassade te La Paz.

Pan Amerikaanse Conferentie

„Kolonialisme" op Westelijk Halfrond veroordeeld

Caracas. — De politiek-juridische commissie van de Pan-Amerikaanse Conferentie heeft de Argentijnse resolutie aanvaard, die een krachtige veroordeling inhoudt van het „kolonialisme" op het Westelijke Halfrond met 19 stemmen voor en geen tegen. De Amerikaanse delegatie onthield zich van stemming. De commissie zal heden de Braziliaanse resolutie over hetzelfde onderwerp in behandeling nemen.

Een voorstel van Guatemala om aan de Verenigde Naties voor te stellen het „kolonialisme" op het Westelijke Halfrond te doen beëindigen, werd gisteravond door de politiek-rechtskundige commissie verworpen, evenals een Uruguees voorstel, dat de wensen der betrokken volken steeds zullen worden gehoord. Dit geschiedde na de aanneming van de Argentijnse resolutie.

Een afgevaardigde van Guatemala stelde het Britse optreden in Brits-Guyana en Brits-Honduras aan de kaak en zeide, dat het kolonialisme „uit de wereld moet verdwijnen". Hij verweet de Britse regering de nieuwe grondwet van Brits-Guyana te hebben ingetrokken, omdat elementen uit het volk, die gekant waren tegen het kolonialisme, hoge functies in de regering hadden bereikt. Ditzelfde staat op het punt te geschieden in Brits-Honduras, een land, dat volgens hem rechtens aan Guatemala toebehoorde. Het valt een besturend land gemakkelijk, zo betoogde hij, het verwijt van „communisme" te gebruiken als een excuus om anti-koloniale elementen uit de regering te weren. Het zou hem niets verbazen, indien dit verwijt geuit werd tegen de politici in Brits-Honduras, die in feite „vurige katholieken" zijn.

De economische subcommisssie heeft zich bezig gehouden met het zoeken van een gunstig klimaat voor de investering van buitenlands kapitaal in de Latijns-Amerikaanse landen. De vertegenwoordigers van Perú, Argentinië en Bolivia herinnerden aan de maatregelen, die door hun regeringen ten gunste van het buitenlandse kapitaal zijn genomen.

Venezuela diende een motie in, waarin verzocht wordt te bepalen, dat investeringen van buitenlands kapitaal in Latijns-Amerika zodanig dienen te geschieden, dat reeds in plaatselijke industrieën geïnvesteerde kapitalen niet verdreven kunnen worden.

Tweede vissersboot uit atoom-front teruggekeerd

Tokio. — De Japanse politie heeft bekendgemaakt, dat een tweede vissersboot in Japan is teruggekeerd, die aan radio-activiteit, veroorzaakt door een atoomontploffing te Bikini op 1 Maart, heeft bloot gestaan. Volgens de eigenaars van het vaartuig is de radio-activiteit op het schip slechts zeer gering en was de bemanning van 25 koppen ongedeerd. Ook de vangst was niet aangetast.

Hongaars-Braziliaans voetbal

Rio de Janeiro. — Binnenkort zullen besprekingen worden gevoerd over een bezoek van het Hongaarse nationale voetbalelftal aan Brazilië in Juli na afloop van de eindronden voor het wereldkampioenschap, welke in Zwitserland worden gespeeld. Voorts heeft de Hongaarse Voetbalbond Flamengo, de kampioen van Rio, uitgenodigd voor een wedstrijd op 4 April in Hongarije tegen een nader aan te wijzen Hongaarse eerste klasser. De president van Flamengo heeft zich principieel bereid verklaard tot het spelen van een wedstrijd in Hongarije.
heren.

Loos alarm in het Kapitool

De bewaking van het Kapitool in Washington is na een anoniem telefoontje dat er weer moeilijkheden voor de deur stonden, inderhaast versterkt. Er deden geruchten de ronde, dat gedreigd zou zijn met precies zo'n schietpartij als op 1 Maart door Portoricaanse fanatici in het Huis van Afgevaardigden gehouden is.

Volgens de politie was het telefoontje „vermoedelijk van de een of andere geesteszieke afkomstig." Hieraan werd echter toegevoegd dat geen enkel risico genomen kon worden. De gemeentepolitie van Washington stuurde in allerijl tientallen politie-agenten naar het Kapitool.

New York. — De bedrijvigheid op de Amerikaanse scheepswerven neemt voortdurend af en het ziet er niet naar uit, dat nieuwe opdrachten zullen worden ontvangen. Er zijn thans nog slechts 39 schepen in aanbouw. Op twee na zullen al deze schepen nog dit jaar worden opgeleverd.

Sevilla. — Reeds drie dagen doen zich in spanje studentendemonstraties voor tegen de verhoging van de tramtarieven te Sevilla met 30%. Zij staken vandaag een houten gebouwtje in brand en sleepten het brandend door de straten. De trams rijden normaal.

Sao Paulo. — Driehonderdduizend personen van alle beroepen zullen heden deelnemen aan een vakbondsbijeenkomst op het belangrijkste plein van Sao Paulo voor een bekrachtiging voor de overheid van een minimunloon van 2.300 cruzeiro's.

Londen. — Te Bristol is een windtunnel gebouwd, waarin men snelheden van ruim 4.000 kilometer per uur kan nabootsen om modellen van leidbare projectielen te proberen.

Nederlandse straaljager neergestort

Is oefen-basis op Antillen mogelijk?

's-Gravenhage. — Gistermiddag is in Nederland nabij Harderwijk opnieuw een Dual Gloster Meteor van de vliegbasis Soesterberg tijdens een oefenvlucht verongelukt en in het IJsselmeer gestort. Beide inzittenden werden gedood. Het waren de 24-jarige sergeant-vlieger Nieuwenhuis uit Rotterdam en de 23-jarige sergeant-vlieger A. D. Moeke uit Amsterdam.

Het is niet bekend, of het ongeluk een gevolg is van slechte weersomstandigheden. Daar dit in het verleden echter meerdere malen het geval is geweest, zou de vraag gewettigd zijn, of het geen aanbeveling verdient na te gaan in hoeverre de opleiding der straaljager-vliegers wellicht op een der eilanden van de Nederlandse Antillen zou kunnen plaats vinden. De weersgesteldheid in het Zuidelijk deel van de Caribische Zee is veel constanter dan in Nederland, terwijl de oefentijd veel economischer kan worden ingedeeld.

Het is niet bekend, of het aanleggen van een oefenbasis voor straaljagers op een der eilanden van de Benedenwinden op technische moeilijkheden zal stuiten. Inlichtingen ter plaatse konden niet worden verkregen.

De Geneefse Conferentie

Russen met datum en plaats accoord

Bern. — De Russische regering heeft bekendgemaakt, dat zij ermee heeft ingestemd, dat de conferentie te Genève wordt gehouden in het paleis van de Volkenbond en dat de besprekingen volgens afspraak op 26 April zullen beginnen. In de door Tass uitgegeven Russische verklaring werd gezegd, dat ook communistisch China met het Westelijke voorstel accoord gaat.

Eisenhower: Te veel vrees voor Kremlin

Washington. — „Een president van de Verenigde Staten, die bij een onverhoedse aanval op Amerikaans gebied niet onmiddellijk zou handelen en een vergeldingsactie zou gelasten, ongeacht of het Congres al dan niet te bereiken zou zijn om de aanvaller de oorlog te verklaren, zou opgehangen moeten worden", aldus verklaarde president Eisenhower gisteren op zijn wekelijkse persconferentie in antwoord op vragen over de nieuwe Amerikaanse militaire politiek.

Eisenhower zei nog op zijn persconferentie: „Er heerst onder ons te veel vrees voor de mannen in het Kremlin, voor hetgeen deze zouden kunnen doen, voor een economische crisis, voor het verliezen van betrekkingen en voor onverstandige onderzoekers. Dit alles bij elkaar maakt de Amerikanen bijna hysterisch. Het is noodzakelijk, dat wij alles in het juiste perspectief leren zien".

Filmcritici kozen de beste films

New York. — De filmcritici hebben de film „From here to Eternity" bij een stemming, die door het vakorgaan „Film Daily" is georganiseerd, gekozen als de beste film van 1953. „The Robe", die opgenomen is in CinemaScope, was de enige film onder de eerste tien, die volgens het nieuwe systeem was gemaakt; zij werd als nummer drie geclasseerd. Nummer tien was de Britse film „The Cruel Sea" „Shane" stond op de tweede en „Roman Holiday" op de vierde plaats.

Bericht over verkoop wapenen niet juist

's-Gravenhage. — Naar aanleiding van het A.N.P.-bericht betreffende de verkoop van overtollig oorlogsmateriaal in Suriname deelt men dit nieuwsbureau vanwege het ministerie van oorlog het volgende mede:

In Suriname zijn in totaal 18 onbruikbare middelzware tanks als schroot verkocht, nadat deze tanks van alle nog bruikbare onderdelen zijn ontdaan, terwijl voorts de opkoper de verplichting had deze voor het overgrote deel gesloopte tanks ter plaatse tot schroot te versnijden, alvorens tot afvoer over te gaan. Van een verkoop van andere wapens en explosieven in Suriname is nimmer sprake geweest en daartoe zal ook niet worden overgegaan.

„Geef mij maar de vrijheid zonder zorgen"

Wat heb ik aan geld? Al wat ik mij wens is tevredenheid, vrijheid om te zwerven waarheen ik wil en om mijn medemensen te bestuderen. Voor mij geen zorgen om allerlei onbenulligheden, geen moeilijkheden, ik heb het rijkste leven dat zich denken laat. Dat ***is de leuze van de 70-jarige bedelaar Everard George Boag, van Newcastle, de Engelse „koning van de toffe jongens", en aan zijn tevreden gezicht te zien, bevindt hij er zich wel bij. George is zo gezond als een vis. Meer dan dertig jaar heeft hij langs de wegen van Sussex gezworven vanuit zijn „hoofdkwartier" Hastings en het is meer dan twintig jaar geleden, dat hij voor het laatst een huis aan de binnenzijde zag. De zonderlinge zwerver-uit-vrije-wil genoot een goede opvoeding, maar hij werkt nooit en verfoeit geld. Ondanks zijn harde bestaan ziet hij er nog lang niet uit alsof hij de zeven kruisjes al is gepasseerd.***

Over zijn leven vertelt George zelf: „Ik ben gaan zwerven en van de vrije natuur gaan houden tijdens de Boerenoorlog en nadat ik ook nog had gevochten in de eerste Wereldoorlog, vond ik het beter maar te blijven zwerven, al stam ik ook uit een gegoede familie en had ik een ander leven kunnen leiden als ik dat had gewild. Mijn ouderdomspensioen zal ik nooit opeisen, want ik houd niet van geld en ik heb er ook geen gebrek aan. Als ik honger heb, dan eet ik en ik betaal voor mijn maaltijd met een verhaal of een lied. En als het weer slecht is, dan heb ik altijd nog mijn hut, om daar op betere tijden te wachten...."

Koningin Elizabeth met dood bedreigd

Londen. — Een lid van het Britse parlement heeft een brief ontvangen, waarin koningin Elizabeth met de dood wordt bedreigd, „als zij in Gibraltar voet aan wal zet". Naar verluidt, hebben de leider van de Labour-fractie, Attlee, en andere leden van het parlement soortgelijke brieven ontvangen.

Zoals bekend, zijn Koningin Elizabeth en de hertog van Edinburgh van plan op hun terugreis van Australië Gibraltar aan te doen. Protesten van Spaanse zijde tegen dit bezoek zijn door het Britse ministerie van buitenlandse zaken afgewezen. Scotland Yard heeft meegedeeld, dat een groot aantal van dergelijke brieven is ontvangen. Alle brieven zijn met de hand geschreven en ongetekend. Zij zijn in de afgelopen vijf of zes dagen ontvangen. Hun inhoud is gelijkluidend. Hoe deze luidde, wilde de politie niet mededelen.

LAATSTE NIEUWS

West-Duits minister naar Zuid-Amerika

Keulen. — De Westduitse minister van economische zaken, prof. dr L. Erhard, is Woensdag naar Zuid-Amerika vertrokken. Hij zal trachten de economische betrekkingen met de Zuidamerikaanse landen te verbeteren.

De minister wordt vergezeld door regeringsfunctionarissen en vertegenwoordigers van het bedrijfsleven. Hij zal in Mexicostad een Westduitse industrie-tentoonstelling openen.

Recht tot het Hart

— Verantwoordelijkheid, die men kan afschuiven, verdient ternauwernood dat zij gedragen wordt, en zeker niet dat men zich zelf er druk over maakt.

Bus met Israëliërs door Arabieren uitgemoord

Israel beschouwt incident als een oorlogsdaad

Tel Aviv. — In het gebied van Negeb is een autobus met Israëlische passagiers door in kakhi geklede personen uitgemoord. Er zijn elf doden en vier overlevenden, namelijk een moeder en een dochtertje, die zich dood hielden, en twee gewonde soldaten. De aanvallers drongen de bus binnen en openden het vuur op de passagiers .De Israëliërs zijn van oordeel, dat de aanval zorgvuldig was voorbereid. De hinderlaag was gelegd op een plek, waar de weg met enige scherpe bochten 500 meter stijgt en de bus weinig vaart had. De chauffeur werd dodelijk getroffen en de bus kwam voor een ravijn tot stilstand.

In een verklaring van autoriteiten te Tel Aviv wordt gezegd, dat de Arabische aanvallen thans het hoogtepunt hebben bereikt en dat Israël geen toestand kan gedogen, waarin het leven van zijn onderdanen voortdurend en straffeloos wordt bedreigd. Zij zeggen, dat dit incident een oorlogsdaad is, waarvoor de verantwoordelijkheid berust bij de regering van het land, waaruit de aanval is ondernomen.

Te Jeruzalem wordt deze verklaring als „bijna een ultimatum" beschouwd. Er werden gisteren nog twee andere aanvallen gemeld.

Sao Paulo. — Volgens het blad „O Globo" heeft prof. Piccard tegen de Braziliaanse professor De Marco gezegd, dat hij van plan is diepzee-duiken te ondernemen bij de Braziliaanse kust, als hij financiëel steun kreeg. De Marco bezocht onlangs Europa.

Bekend ontdekkingsreiziger komt waarschijnlijk naar Aruba en Curacao

's-Gravenhage. — De jonge Gentse ontdekkingsreiziger Marcel Roos, die van 1949 tot 1953 in Zuid-Amerika verre tochten heeft gemaakt, zal ongeveer midden-Oostober opnieuw scheep gaan en een tocht van twee jaar maken door heel Zuid-, Midden- en Noord-Amerika. Als het mogelijk is, hoopt hij van het Zuidpunt van Zuid-Amerika tot in Alaska te trekken.

Het Koninklijk Instituut voor de Tropen heeft hem verzocht ethnografisch materiaal te verzamelen over de volksstammen in Zuid-Amerika. Uit Curaçao en Aruba bereikte hem het verzoek om tijdens zijn komende expeditie een „uitstapje van maar duizend kilometer" te maken om enige lezingen te geven, aan welk verzoek hij denkt te voldoen. Hij houdt thans vele lezingen in Nederland.

Roos zal iedere maand een film over zijn belevenissen opzenden naar de Vlaamse televisie, zodat de televisiekijkers in België en dank zij relayering ook in Nederland van maand tot maand de ontdekkingsreiziger kunnen volgen.

OLIE-BESPREKINGEN HERVAT

Londen. — De besprekingen tussen de acht grote oliemaatschappijen over de Perzische kwestie, die verleden week werden onderbroken, zijn hervat. Van gewoonlijk welingelichte zijde wordt vernomen, dat onderhandeld wordt op basis van een voorstel, dat de Anglo-Iranian en de Amerikaanse groep elk 40% en de Franse en Nederlandse maatschappijen elk 10% in het nieuwe consortium zullen verwerven.

Tonnen en tenen

IV.

Op de Rijksbegroting voor het jaar 1954 is de post ten behoeve van de culturele samenwerking in het bijzonder met de overzeese Rijksdelen in de West met enkele tonnen verhoogd tot een bedrag van niet minder dan 800.000 gulden. Aangezien dit bedrag uitsluitend voor de West bestemd is, mag men aannemen, dat ongeveer de helft ervan zal worden gebruikt voor de Nederlandse Antillen. Vier ton. Ruw geschat zal het eiland Curaçao, daarvan het leeuwendeel, $2\frac{1}{2}$ à 3 ton dus, krijgen.

Deze gelden moeten door de Nederlandse belastingbetaler worden opgebracht.

Zij mogen dan wel aan een particuliere stichting worden overgedragen, de overheid, die het geld verstrekt, eist van die Stichting, zoals algemeen te doen gebruikelijk is, zekere waarborgen, dat het op de juiste wijze wordt gebruikt: in de geest van het doel, waartoe het werd uitgetrokken. Zulke waarborgen liggen voornamelijk in de verantwoordingsplicht van de stichting jegens het Bestuur en in de samenstelling van dit Bestuur zodanig, dat daarin alle geestelijke en culturele stromingen van het land zijn vertegenwoordigd en dat in dat Bestuur bovendien enkele leden worden aangewezen door de ministers, die voor een en ander verantwoordelijk zijn. Dit is inderdaad wel het minimum aan waarborgen, dat men mag eisen.

Nu redeneert men in Nederland blijkbaar zo, dat het daarmee met het stellen van waarborgen welletjes is geweest. Dat wanneer men in Nederland maar de verantwoording op zich neemt voor wat het Cultureel Centrum op Curaçao uitvoert, daarmee voldoende waarborgen zijn gesteld voor de richtige besteding van drie ton. Waarborgen hoeft men op Curaçao niet te stellen. Er wordt eenvoudig voetstoots aangenomen, dat het Cultureel Centrum de representante is van het hele culturele leven op Curaçao; er wordt zonder nader onderzoek vooropgesteld, dat wat het Cultureel Centrum voorstelt, de instemming heeft van het hele eiland en dat alles, wat dit Centrum niet naar de zin is, niet voor behandeling in aanmerking komt. Het wordt als vanzelfsprekend aangenomen, dat de leden van het Cultureel Centrum alle levensrichtingen vertegenwoordigen naar de mate van belangrijkheid, die zij op Curaçao bezitten. Het wordt helemaal niet nodig geacht in het Cultureel Centrum, dat — nogmaals — drie ton Nederlands belastinggeld mee besteedt, enige leden te doen toevoegen op aanwijzing van de minister of van de Gouverneur. Niets, niets van dit alles. Het Centrum heeft Curaçaose tenen en Sticusa wenst bovenal dáár niet op te gaan staan. Dan maar géén waarborgen.

Vaag is nu: waarop steunt dit nagenoeg onbegrensd vertrouwen?

Men mag aannemen, dat het steunt op de indruk, die men in Nederland heert van de personen, die deel uitmaken van het Cultureel Centrum op Curaçao.

Stellig verdienen deze mensen, degenen althans, die met de dagelijkse leiding zijn belast, grote waardering. Elk van onze informanten laat zich met grote erkentelijkheid over hen uit. Zij zijn een voor een mensen met een hoge graad van beschaving, bezield met idealisme en met de beste bedoelingen voor het wel van hun eiland. Zij zijn doordrongen van de culturele noden, die op Curaçao leven en graag te vinden voor plannen tot leniging van die noden, voor zover zulke plannen met hun denkbeelden overeenstemmen. Velen van hen geven ook een belangrijk deel van hun vrije tijd aan hun werk als leden van het Centrum en wanneer er iets niet loopt, zoals het gewenst was, mag men dat zeker niet hun verwijten. Boni viri; dat zijn zij — stuk voor stuk. Het komt niet bij ons op, om ook maar van één hunner te zeggen, dat hij of zij individueel geen vertrouwen verdient.

Maar daar gaat het niet om.

De vraag waar het om gaat, is: waarop steunt het recht van deze mensen, om zich gezamenlijk tegenover Nederland uit te geven als de groepen vertegenwoordigers van het hele Curaçaose culturele leven?

Uit alles, wat wij hierover hebben vernomen, moeten wij helaas de conclusie trekken: nergens op!

Weliswaar hebben aanvankelijk enkele organisaties op Curaçao „deelgenomen" aan de oprichting van het Cultureel Centrum; dat wil zeggen; zij hebben deelgenomen aan de voorbesprekingen. Van een actieve medewerking echter in die zin, dat zij vertegenwoordigers in dit Centrum konden aanwijzen, was nimmer sprake. Zulke „vrtegenwoordigers" werden eenvoudig „van bovenaf", door enkele initiatiefnemers, aangewezen en daar was de kous mee af. Van enige verdere invloed van de culturele organisaties in het Centrum was wederom geen sprake. Van enig overleg van betekenis evenmin. Het clubje — want meer was het Centrum in feite niet en is het thans nóg niet — vulde zichzelf aan en de verenigingen moesten maar afwachten wat er op de Olympus werd besloten. Enkele wisten zich, doordat hun „vertegenwoordigers" dicht bij Jupiter zaten, alsook doordat zij vasthoudend van

(Vervolg: zie p. 4)

Colette Frantz in Roxy

Willemstad. — Het wordt langzamerhand een naargeestige traditie om ten aanzien van de culturele evenementen ten onzent te gewagen van bedroevende opkomst. De uitdrukking, dat de afwezigen veel op muzikaal gebied hebben gemist, is ook al vervlakt tot een nietszeggende frase en is de geijkte cliché-term wanneer het actieve bestuur van onze Kunstkring een avond belegd. Zoals bijv. gisteravond in de Stadsschouwburg, waar Colette Frantz begeleid aan de vleugel door Nicolas Astrinidis optrad voor zegge en schrijve slechts 67 personen.

Zij bracht daarbij een programma ten gehore, dat niet volgens het gewone recept was samengesteld. Het had een eigen gezicht en was interessant buitendien. Op het programma prijkten Haendel, Mozart, maar ook Cesar Franck Ravel en Pugnani. En de soliste, Colette Frantz, heeft na een aarzelend begin — een inzinking, die naar onze mening toegeschreven kan worden aan het feit, dat de soliste in de leegte staarde, hetgeen op haar gemoed, dat naar Franse constructie gemeenlijk nog al placht te resonneren op invloeden als de onderhavige ook in haar spel tot uiting kwam — dit veelzijdig programma gespeeld met een meesterlijke techniek, een excellente beheersing van het vak en en mooie gave toon, waarin alle nuanceringen duidelijk tot hun recht kwamen.

Opvallend in haar Sonate nr 1 van G.F. Haendel was haar zeer markant strijdvaardig fortissimo, gepaard aan een brillante techniek, die haar over de moeilijkste passages heen hielp, zonder dat het haar enige inspanning kostte.

Zo ook de artistieke vertolking van de cadenzas in het Concert nr 2 van W.A. Mozart, die tot een ongekende hoogte rijkten, ook al ontging ons niet de licht storende begeleiding van Nicolas Astrinidis. Bijzonder fraai was de zuivere phrasering en ijle toongeving in Pugnani's Largo en Prelude et allegro, dat met „brio" werd uitgevoerd. De aanwezigen konden niet misverstaan, dat hier een instumentaliste van een uitzonderlijk gevoelige en poëtische muzikaliteit van haar beste kunnen blijk gaf. Terecht werd haar ten besluite van het eerste gedeelte van dit optreden een warme hulde bereid.

Na de pauze werden ten gehore gebracht de Sonate van Ceasar Franck, een meesterwerk, dat wij hier maar zelden te horen krijgen, een typisch lyrisch romantische compositie, waarin de soliste met haar door-en-door muzikale voordracht het auditorium boeide, het betoonde zich dan ook zeer dankbaar voor deze interpretatie, waartoe de fijnzinnige begeleiding van van Nicolas Astrinidis haar overigens mede in staat stelde.

Piece en forme de Habanera en het dynamische Tzigane van Ravel vormden een waardig slot van de avond die op muzikaal hoog peil stond.

Het dankbaar applaus dat de beide kunstenaars werd gebracht — alsmede een fraai bloemenbouquet aan Colette Frantz — was een duidelijke appreciatie van het gebodene, het applaus was dermate hartelijk, gemeend en welverdiend, dat Colette Frantz zich liet verleiden tot een toegift.

A.V.

WEERBERICHT

Max temp. 30.00 °C (86,0 °F) Min. temp. 24,5 °C (76,1 °F) Gem. 26,9 °C (80.4 °F).
Max wind 18 Min 10, en Gem. 15 knopen.

Vochtigheid 73°/o. Neerslag geen. Helder 1, Lich bew. 4 Bewolkt 18 en zwaar bewolkt 1 uur

KLM-"de Ezel" uit de baan gelopen

St Kitts. — Gistermiddag 12.13 uur Cur. tijd is de KLM-DC-3, „de Ezel", tijdens een chartervlucht voor de CPIM met 18 passagiers te St Kitts bij het landen uit de baan gelopen en heeft daarbij zijn rechtermotor, vleugel en landingsgestel beschadigd. Alle passagiers en bemanning verlieten ongedeerd het vliegtuig, dat op een spoorlijntje van een suikeronderneming tot stilstand was gekomen.

Om het vervoer van deze onderneming niet te stremmen, is de machine vrijwel onmiddellijk van de baan verwijderd. De Gezagvoerder van de PJ-ALE is K. van der Kommer.

Om 14.45 uur is van het Plesmanvliegveld de DC-3 PJ-ALH naar St Kitts vertrokken met aan boord een groep technici onder leiding van de heer A. D. Snitslaar (General Operations Manager KLM), het hoofd van de Luchtvaartdienst Nederlandse Antillen, de heer H. C. M. Hakkenberg van Gaasbeek en de Procureur-Generaal, Mr J. J. A. Ellis.

De PJ-ALH neemt de charterdienst van de PJ-ALE over en brengt passagiers van St Kitts en St Maarten naar hun bestemming.

Wij vernemen verder, dat hedenmorgen om 5 uur een DC-3 naar St Kitts is vertrokken, nl. de PJ-ALD met een „Werkploeg", bestaande uit vier monteurs, aan boord. Het is namelijk gebleken, dat de schade niet zo ernstig is als men in den beginne vermoedde. Men heeft alle benodigde onderdelen voor de reparaties aan motor, vleugel en landingsgestel meegenomen, w.o. een reservewiel om het toestel verplaatsbaar te maken en er bestaat een redelijke kans, dat ter plaatse het toestel geheel gerepareerd zal kunnen worden.

K.L.M. VLIEGTUIG VERTRAAGD

Willemstad. — Naar wij van de K.L.M. vernamen, is het vliegtuig uit Nederland, dat gisteravond op Curaçao had moeten aankomen, wegens motorstoring vertraagd. De D.C.- 6 B zou, naar wij vernamen, hedenmorgen 8.40 uur Cur tijd uit Montreal vertrokken en rechtsstreeks naar Curaçao doorvliegen waar het hedenavond tussen zes en zeven uur. verwacht worden.
Men kon ons nog niet mededelen, wanneer het vliegtuig naar Nederland vertrekt.

Monumentenzorg

Willemstad. — Het Bestuurscollege heeft een petit-comité ingesteld, die tot taak krijgt de monumentenzorg te bestuderen. Wettelijke regelingen moeten worden getroffen, die er toe moeten leiden, dat natuurmonumenten behouden kunnen blijven. In dit comité hebben zitting: Gedeputeerde C. Sprockel, ir P. C. Henriquez, R. Quast, A. N. Th. van Meeteren met de heer Hermans als secretaris.

Gisteren publiceerden wij, dat op initiatief van het Prins Bernhard Fonds een informele vergadering plaats had gevonden m.b.t. de oprichting van een Stichting, welke zich naar het voorbeeld van de Nederlandse Stichting „Hendrik de Keiser" zal wijden aan het behoud en herstel van oude monumenten op Curaçao. De directie van de CPIM heeft reeds toegezegd aan een dergelijke Stichting het Landhuis Brievengat met het daarbij behorende terrein ter restauratie over te dragen.

Enkele leden van het petit-comité waren ook op bedoelde vergadering aanwezig.

Naar wij vernemen zal de Raad t.z.t. worden ingelicht omtrent de plannen. die thans door prof. Ozinga zullen worden ontworpen. Het voornaamste werk is het catalogiseren van de monumenten, die voor behoud in aanmerking komen.

Stedebouwkundig expert naar Curacao

Willemstad. — Het Bestuurscollege heeft besloten een expert uit te nodigen naar Curaçao te komen en wel mr Ten Veen, chef Volkshuisvesting te 's-Gravenhage.

Mr Ten Veen zal het Bestuurscollege dienen te adviseren in het algemeen over zaken de stedebouwkunde — zulks i.v.m. de groeiende stadsuitbreiding — betreffende en in het bijzonder om de vigerende bouwverordening aan te passen aan de eisen van de dag van vandaag. Ook hier is sprake van een verouderde wetgeving, welke niet meer past in het kader van de stadsuitbreiding, zoals deze zich openbaart. Hier te lande beschikt men niet over een dergelijke functionnaris, die dergelijk juridisch en bouwkundig-technisch werk kan verrichten.

Het is een daad van wijs beleid van ons Bestuurscollege om in deze ook Aruba te doen interesseren voor deze overkomst. Dank zij het coördinerend overleg tussen de beide gezaghebbers en bestuurscolleges der eilanden is het mogelijk geworden, dat bedoelde expert ook de Arubaanse problemen gaat bestuderen. Het grote voordeel van dit vruchtbaar coördinerend overleg is gelegen in het feit, dat de kosten aan een dergelijke uitzending verbonden door beide eilanden kunnen worden „gedrukt".

DIRIGENT SURINAAMS PH. ORKEST OP DOORREIS.

Willemstad. — Gisteren ontmoetten wij de heer Ed. Wessels, dirigent van het Surinaams Philharmonisch Orkest tijdens het concert in de Stadsschouwburg. Hij is hedenochtend doorgereisd naar Havana.

NAAR NEDERLAND

Willemstad. — Op Zaterdag 20 dezer zal mr. dr. H. Pos en echtgenote met de K.L.M. naar Nederland vertrekken. Mr. N. Debrot zal een week later, n.l. op 27 dezer via de zuidelijke route vertrekken. Zoals bekend is mr. Debrot, algemeen Vertegenwoordiger langer in de Antillen gebleven teneinde de besprekingen m. b. t. de separación" van nabij te kunnen meemaken. In de Aruba-Curaçao commissie trad hij op als Voorzitter.

DRONKEN CHAUFFEURS OPGELET

Willemstad. — Er waren weer twee slachtoffers van Bacchus gisteren, die in overtreding waren en aanrijingen veroorzaakten. Een daarvan was een chauffeur van een huurwagen, die op de F. D. Rooseveltweg een voor hem naar rechts draaiende bocht te groot nam en tegen een personenauto botste. De tweede reed op de Erosweg (Damacor) met een pickup te dicht langs een geparkeerd staande personenauto en reed bovendien nog door ook. Het schaadt hem echter meer dan dat het hem baat, want de politie greep hem.

Dan waren er nog vijf lichte aanrijdingen.

Oude wetgeving wordt herzien

Willemstad. — Het Bestuurscollege heeft een commissie ingesteld, die tot taak krijgt de oude wetsbepalingen, neergelegd in diverse landsverordeningen met betrekkingen tot het bewaren en/of vernietigen van explosieve stoffen te herzien en aanpassen aan de moderne tijd. Bedoelde wetgeving dateert reeds vanuit de vorige eeuw. Voorts zal ook het kruithuis moeten worden vernieuwd.

Deze commissie staat ol.v. de Commissaris van Politie, de heer G. J. Botterweg. In bedoelde commissie hebben zitting vertegenwoordigers van Aruba, olie en marine, teneinde over deskundige voorlichting te kunnen beschikken.

De resultaten van deze commissie zullen voorzover nodig ook aan de andere eilanden kunnen worden medegedeeld.

BEGROTING

Willemstad. — Tijdens de gistermiddag gehouden persconferentie met het Bestuurscollege, deelde de gezaghebber mede, dat hij hoopte dat de Eilandsbegroting in twee dagen zou kunnen worden afbehandeld. De nota op het eindverslag is bij de Raad nog in studie, het eindverslag zelf is nog niet vastgesteld.

Gelijk wij reeds meldden, zal de openbare behandeling plaats vinden op Dinsdag 23 Maart a.s.

Koeltelen recht

van reserve. (M v A)
Willemstad. — In verband met de reeds eerder betoogde noodzakelijkheid om de nieuwe rechterskamers en de kamer van de Griffier van het Hof van Justitie van luchtkoeling te voorzien, worden thans de voor dit doel benodigde gelden aangevraagd. De kosten van aankoop en installatie van zes z.g. „room-coolers' worden geraamd op in totaal f 9.000.—.

Sinds jaren doet zich de behoefte gevoelen aan uitbreiding van de ruimte voor het opbergen van boeken. De thans aanwezige kasten zijn vol en talloze werken moeten, bij gebreke aan bergruimte elders worden opgeslagen. Uitbreiding van ruimte, in dier voege dat de bestaande kasten worden verhoogd en ruimte voor enige nieuwe kasten wordt gemaakt, is een dringende eis, terwijl verhoging van de kasten de noodzaak medebrengt dat een (rollende) trap wordt aangebracht.

De hal en de rechtszaal van het Gerechtsgebouw op Aruba moeten ook nodig worden verbeterd. O. a. zal worden overgegaan tot het betegelen van de vloeren, verbouwing van het podium en verhoging van de balustrade, het maken van lambrizeringen en vaste banken en het verbeteren van de accoustiek van de rechtszaal. (M. v. A.)

Erven Eman leggen beslag op 8 millioen

Rotterdam. — De erven Eman hebben dezer dagen na een vroegere uitspraak van de president van de Rotterdaamse rechtbank conservatoir beslag bij derden laten leggen voor een bedrag van N f 8 millioen en wel bij de bank der O.G.E.M., de Nederlandsche Handelmaatschappij. De erven Eman gingen hiertoe over op grond van de vordering, die zij menen te hebben wegens een „onrechtmatige daad" van de Overzeesche Gas- en Electriciteitsmaatschappij en haar dochtermaatschappij Elmar, die gepleegd zou zijn bij het verkrijgen der concessie op Aruba en het in bezit nemen van de goederen. die onteigend waren. In deze zaak moeten echter op 14 April a.s. de pleidooien worden gehouden, doch de erven Eman zien dit beslag als zekerheid. De O.G.E.M. acht dit beslag echter onnodig, omdat schadeloosstelling door het Antilliaanse gouvernement gegarandeerd is. Zij vindt bovendien het bedrag van acht Millioen Ned. gulden te hoog, daar zij dit zelf heeft gesteld op NA.f 580.000.

De Overzeese zal dan ook middels een aanstaande Maandag 22 Maart te voeren kort geding opheffing van het beslag vragen.

Cairo. — Negen Egyptische feministen zijn reeds enige dagen in hongerstaking ter ondersteuning van haar eis voor vrouwelijk stemrecht. Een van haar, een 52-jarige, gaat tekenen van zwakte vertonen.

Met tien spelers

Jong-Colombia won zijn eerste wedstrijd

Gedreven door enthousiasme en een wil om te winnen, heeft Jong-Colombia het gisteren klaargespeeld in de voorlaatste wedstrijd van de competitie met 3—2 te winnen van Estudiantes. Ofschoon de wedstrijd op zichzelf niet veel aantrekkelijks had, hebben de aanwezigen toch kunnen zien wat men met doorzetten vermag, daar de Boca-jongens, die met de rust achterstonden met 2—1 het tot een 3—2 overwinning brachten en nog wel met tien spelers.

Bij het begin van de wedstrijd kreeg men een fel offensief van Estudiantes te zien, dat weldra — na het nemen van een indirecte strafschop — werd omgezet in een doelpunt. De Jong-Colombianen speelden zeer enthousiast, doch enigzins chaotisch, wat dan ook geen resultaat opleverde.

Na ongeveer 23 minuten vergrootten de „Studenten" de score door een prachtschot van Colino. Van dit ogenblik af scheen het, dat de Jong-Colombia-gelederen wakker werd geschud, want meerdere aanvallen volgden op het vijandelijk doel en na tien minuten kreeg Martinez de kans de achterstand te verkleinen met een keihard schot, dat te hard bleek voor de dappere Klabeer, de Estudiantes keeper. Enkele minuten voor de pauze gebeurde er een incident, waarbij scheidsrechter Harteloh zich genoodzaakt zag een Jong-Colombia speler het veld uit te wijzen. Van de zijde van de Boca werd er luide geprotesteerd, en algemeen verkeerde men in de mening dat de scheidsrechter een te zware straf had toegepast voor een kleine overtreding.

Na de pauze speelden de Jong-Colombianen met tien spelers verder en reeds direct bleek dat zij niet van plan waren zich te laten verslaan, want reeds na acht minuten volgde een hard schot en de Bocanen stonden gelijk. (2—2). Achttien minuten na de rust ontstonden er voor de Jong-Colombia-goal vele gevaarlijke momenten, waarbij hun doelman vele malen reddend moest optreden. Achtereenvolgens werden er vier corners genomen door Estudiantes, doch telkens bracht de Jong-Colombia doelman op het nippertje redding. Een hard schot van Jong-Colombia werd door Klabeer deurig vallend gevangen. Beide elftallen streden om het winnende punt en het was Jong-Colombia, die in de 28-ste minuut de kans op het winop het winnende punt en.... tevens op de eerste gewonnen wedstrijd van de competitie. Toen een der Bocaboys nl. alleen naar voren was gekomen om keeper Klabeer te verschalken, werd hij door een Estudiantesman omver gewerkt, waardoor scheidsrechter Harteloh terecht een penalty toekende aan Jong-Colombia.

Met een keihard schot maakten de Bocanen toen het winnende doelpunt (3—2) en met deze stand kwam ook een einde aan de wedstrijd.

Versterking voor Sithoc

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Naar wij van de heer Siriaco Kwidama vernemen was het gisterenavond zijn laatste wedstrijd in Estudiantes. Genoemde speler verklaarde, zijn ontslag te zullen dienen. daar hij zich voor de komende competitie zal inschrijven bij Sithoc. Siriaco is momenteel een der uitverkorenen onder de voetballers, die onder de kundige leiding van trainer da Cunha een duchtige training ondergaan, en zal in de achterhoede van Sithoc zeker een welkome gast zijn.

Zr. Maria Höppner, allround Wit-Gele Kruis-verpleegster

Leed van honderden mensen is door haar handen gegaan

(Van onze verslaggever)

WILLEMSTAD. — Men kan moeilijk over het werk van het Wit-Gele Kruis op de Nederlandse Antillen praten zonder daarbij de naam van Zr. Maria Höppner te noemen. Die naam vertegenwoordigt namelijk een begrip. Men zou dit begrip het best kunnen omschrijven met de woorden: naastenliefde en doorzettingsvermogen. Veertien en een half jaar aan een stuk heeft Zr. Höppner zich weggeschonken voor de gebrekkige kinderen, de zieken, de kraamvrouwen en de geesteszieken. Het leed van honderden mensen is door haar handen gegaan. Ze kennen haar overal: op de Bovenwinden, op Curaçao, op Bonaire. Ze is met de Antillen vergroeid. Het zou niet mogelijk zijn haar ergens anders aan het werk te zien. Want er bestaat geen band, die de mensen meer bindt, dan het leed en de tegenspoed. In leed en tegenspoed heeft Zr. Maria allen die tot haar kwamen en tot wie zij ging, leren kennen. En daarom zou zij nooit ergens anders willem werken, dan onder het volk, dat haar zoveel jaren zijn vertrouwen schonk.

Bij het komende jubileum van het Wit-Gele Kruis IV

Zr. Maria Höppner kwam in October 1939 op verzoek van de Zusters Franciscanessen van Roosendaal naar Bonaire om er in het hospitaal werkzaam te zijn. Vijf jaar verpleegde zij daar de zieken en assisteerde zij de dokter. Tot zij ziek werd en naar Curaçao moest vertrekken om er weer op krachten te komen. Maar niets-doen ligt niet in de aard van Zr. Maria en het duurde dan ook niet lang of zij was al weer aan het werk. Toen op Habaai een tehuis voor Gebrekkige Kinderen werd gesticht, werd zij met de leiding daarvan belast. Hoewel zij dit werk maar voor drie maanden had aangenomen, werd het toch nog anderhalf jaar, aleer haar opvolgster haar kwam aflossen.

Zij contracteerde voor de Bovenwinden en werd als operatie-zuster aan het St. Rosa-hospitaal van Sint Maarten aangesteld. Zij bleef daar slechts 15 maanden. Dit vond zijn oorzaak in het feit, dat de dokter twee jaar op studieverlof ging en zij als gevolg daarvan weinig te doen had. Met goedvinden van de Zusters Dominicanessen aldaar verbrak zij haar contract en keerde naar Curaçao terug.

Weer naar Bonaire

Reeds in 1944 had zij een request ingediend om op Rincon (Bonaire) als kraam-verpleegster en maatschappelijk werkster te werk gesteld te mogen worden.

Haar verzoek werd thans ingewilligd. En zo vertrok Zr. Maria op 1 Januari 1948 voor de tweede maal naar haar geliefd Bonaire. Haar „werkgevers" waren nu het Rode Kruis en het Wit-Gele Kruis. Voor het Rode Kruis wijdde zij zich aan de t.b.c.-bestrijding en gaf zij E.H.BO.-cursussen. Voor het Wit-Gele Kruis had zij de nazorg van de patiënten, die uit de psychiatrische inhichting te Curaçao waren ontslagen, zij gaf moederschapscursussen, deed al het voorkomend maatschappelijk werk, trad in uitzonderingsgevallen ook als wijkverpleegster op en gaf aanwijzingen hoe men een zieke die gedurende lange tijd bedlegerig is, moet verplegen. Zij werkte daarbij harmonisch samen met dokter Fransen, een Amsterdammer, die de enige arts op het eiland is.

Na bijna vijftien jaar

Begin Maart van dit jaar brak ook voor Zr. Maria eindelijk een welverdiende verloftijd aan. Met het Italiaanse schip „Castel Bianco" vertrok zij naar Europa om er een half jaar uit te rusten van de zware tropenarbeid. Maar vlak voor haar vertrek liet zij weten, dat zij van plan was tijdens haar bootreis nieuwe plannen voor Bonaire uit te gaan werken.

Zo zal Zr. Maria dus niet „thuis" zijn, wanneer het Wit-Gele Kruis zich in feestgewaad steekt om het 12½-jarig bestaan te vieren.

Nog even aangeklampt

Daarom hebben wij Zr. Maria voor haar vertrek naar Europa nog even aangeklampt, om haar te vragen of zij na haar welverdiende vacantie ook werkelijk zou terugkeren. „Vanzelfsprekend," zei ze, „ik ben niet van plan me uit het werk terug te trekken vooraleer een landskind in Nederland is opgeleid en mijn plaats kan innemen. Daarenboven wat heb ik geen liefde en aanhankelijkheid van de mensen op Bonaire ondervonden toen ik vertrok om op verlof te gaan. De een bracht me een paar eieren, de ander verzocht mij de groeten aan de Paus te doen, want ze weten dat ik een bezoek aan Rome breng. Ze beloofden voor de gezondheid van de **Heilige Vader te zullen** bidden. Het contact met de mensen is zo innig omdat men als het ware dagelijks met hun moeilijkheden bezig is. Hoe vaak ben ik niet met de bark naar Curaçao gevaren om een patiënt af te leveren aan de psychiatrische inrichting of heb ik een andere die uit „Rustoord" ontslagen was per plane opgehaald. En onder die omstandigheden komt er contact zowel met de patiënt als met zijn familie. En de mensen zijn dankbaar, dat je dit allemaal voor ze doet."

Waarom moet een geesteszieke per bark vervoerd worden? wilden wij weten, met alle nare gevolgen van zeeziekte, gloeiende zon en wat dies meer zij. Wel, dat zit zo. Dergelijke mensen mogen alleen per K.L.M. vervoerd worden met toestemming van de medische dienst van de K.L.M., die een beslissing baseert op een rapport van de huisdokter, en onder conditie dat de patiënt door een bewaker vergezeld wordt. Het hangt dus helemaal van de aard van de geesteszieke af of een patiënt door de lucht vervoerd mag worden.

Het beetje werk, dat Zr. Maria heeft aan het overbrengen des geesteszieken naar Curaçao, weegt inmiddels niet op tegen de jarenlange zorg, die de na-contrôle der uit de inrichting ontslagenen, voor haar betekent.

Ook nog kinder-vacantiewerk

En alsof al deze moeite en al dit werk nog niet genoeg van haar krachten vergde, ging Zr. Maria zich in 1949 ook nog op het kinder-vacantiewerk toeleggen. Zij stichtte het Vacantieoord „Guatemala" op de gelijknamige plantage. Een inrichting, waar het zwakke Antilliaanse kind weer op verhaal kan komen. In het begin kwamen daar beurtelings in de grote vacantie 25 jongens en meisjes van Bonaire. Maar in 1952 kregen daarenboven 25 Curaçaose kinderen de gelegenheid er hun vacantie door te brengen. In die maanden moet Zr. Maria haar ander werk noodgedwongen laten liggen. Maar wat voor de kinderen vacantie betekent, is voor haar een tijd van zorg om deze kleinen, die zij weer gezond en aangesterkt aan de ouders hoopt af te leveren.

Om al deze redenen zal het dus duidelijk zijn, dat Zr. Maria in de Antilliaanse Wit-Gele Kruis-familie een belangrijke plaats inneemt. En dat men niet over volkshygiëne in de Antillen kan schrijven zonder ook haar naam te noemen. Hetgeen wij bij deze gedaan hebben.

CHURCHILL EN MOZES

„De mensen, die onze minister-president met alle geweld weg willen hebben, omdat hij (Churchill) nu toch echt te oud wordt, kan het misschien interesseren te vernemen dat Mozes zijn grootste taak aanvatte toen hij 80 jaar was. (Ingezonden stuk in de News Chronicle, waaraan de redactie overigense en laconiek onderschrift toevoegt, dat er aan herinnert, dat Mozes dan ook 120 jaar oud was, toen hij stierf).

VISSERS ERNSTIG ZIEK DOOR RADIO-ACTIEVE ASREGEN

Tokio. — Vijf van de 23 Japanse vissers, die op 1 Maart bij Bikini door een radio-actieve asregen verrast zijn, zijn gisteravond ernstig ziek geworden. De vissers zijn alle op last van de overheid in een ziekenhuis worden opgenomen.

Minister Dulles zei op zijn persconferentie, dat de berichten over de vissers wijzen op een betreurenswaardig ongeluk.

ZAQUITO ONDERHOUD

Willemstad. — Het is noodzakelijk dat in het Melaatsengesticht op Zaquito enige onderhoudswerken worden verricht. Te dien einde wordt een aanvullend crediet ten bedrage van ƒ 4.350.— aangevraagd, welk bedrag zal worden aangewend voor het verrichten van de volgende extra werkzaamheden:

a. schilderen en sausen van de mannenpaviljoens, het hospitaal en het wachtershuisje.. ƒ 2.600.

b. schilderen en sausen, alsmede vernieuwing van de vloerbedekking van de slaapzaal van de zusters....ƒ 1.750.— (M.v.A.)

GEDACHTENWISSELING

Willemstad. — Over inschakeling van Antillianen in het defensie-apparaat is de Regering in gedachtenwisseling met de Nederlandse Regering aldus de M. v. A.

„WIJ ALLEN ZIJN MOORDENAARS" OPGESCHORST

Willemstad. — Naar wij vernemen, is de Franse film „Wij allen zijn moordenaars" opgeschort tot een nader te bepalen datum. Men begrijpt, dat dit natuurlijk nadelig is voor deze exploitanten, immers, nàdat de Filmkeuringscommissie deze film had goedgekeurd, wachtte iedereen op de dag van vertoning. Juist nu hier een zaak gaande is op Curaçao, die wij misschien kunnen vergelijken met het motief van deze film, zou het aanbevelendswaard zijn deze film te vertonen.

Wij vernamen desgevraagd van de Gezaghebber, de heer M. P. Gorsira, dat het Bestuurscollege door de Procureur-Generaal, verzocht werd de film op te schorten, daar de exploitanten in de reclame, die zij voor deze film maakten, de naam Sophia genoemd hadden. Dit achtte de Procureur-Generaal fout, aangezien de zaak Sophia nog „su bjudice". De heer Gorsira zegde echter toe, dat zodra Sophia voor het Hof geweest is en de uitspraak van het Hof is gedaan, de film vrijgegeven zal worden.

Het besluit kunnen wij, voor wat de achter gronden betreft die aanleiding hebben gegeven tot bedoelde verbodsbepaling, niet op de juiste mérites beoordelen. Wel moet het van ons hart, dat wij in de film, die het probleem van de doodstraf principieel stelt, geen enkel verband zien met de zaak-Sophia, ook al is deze „sub judice". Het probleem van de doodstraf-stelling leeft toch onder het volk, met of zonder film. En wat let een krant of tijdschrift breedvoerige beschouwingen te geven over het in het algemeen wèl of niet toepassen van de doodstraf. Laatstelijk werd tijdens de persconferentie met de Regeringsraad een interessant debat gevoerd tussen de persvertegenwoordigers en de heer mr. dr. M.F. da Costa Gomez met betrekking tot de doodstraf en het gratie recht.

Gebleken is, dat het zich uitspreken vóór of tegen de doodstraf een aangelegenheid is, die op zuiver subjectieve grondslag wordt gedaan.

Een practisch bezwaar dat tegen het verbod pleit, zien wij overigens in het feit, dat de behandeling van de zaak Sophia voor het Hof, i.v.m. de ernst van de materie, lange tijd kan vorderen. En gedurende die tijd kan deze bijzondere film niet „gereserveerd" blijven. De film dient n.l. ook naar elders te worden verzonden om daar vertoond te worden

---

Wie is de gelukkige ?

nr	14185	ƒ 500.—
1e	14186	ƒ 30.000.—
nr	14187	ƒ 500.—
Aruba		
nr	4876	ƒ 400.—
2e	4877	ƒ 10.000.—
nr.	4878	ƒ 400.—
Curaçao		
nr	11501	ƒ 300.—
3e	11502	ƒ 5.000.—
nr.	11503	ƒ 300.—
Aruba		
nr	551	ƒ 200.—
4e	552	ƒ 2.000.—
nr.	553	ƒ 200.—
Aruba		
nr	6628	ƒ 100.-
5e	6629	ƒ 1.000.—
nr.	6630	ƒ 100.—
Aruba		

Bijzondere prijs van ƒ 100.— nr 51[illegible]

Bijzondere prijs van ƒ 50.— nr 1885[illegible]

Bijzondere prijs van ƒ 50. — nr 2185[illegible]

Prijzen van ƒ 700.—: 4243 — 13557 — 13662 — 14899 — 18337.

Prijzen van ƒ 500.—: 1185 — 1422 - 8441 — 12357 — 12729 — 13670 — 14377 — 16850 — 20495 — 24245.

Prijzen van ƒ 300.—: 386 — 452 — 892 — 5528 — 5783 — 8256 — 8673 — 10373 — 11526 — 13660 — 13683 — 13977 — 15062 — 15218 — 16570 — 17963 — 18502 — 18580 — 20151 — 24719.

Prijzen van ƒ 200.—: 390 — 477 — 692 — 710 — 918 — 1891 — 2523 — 264[illegible] — 2649 — 3796 — 4210 — 4424 — 4915 - 4995 — 5280 — 5324 — 5790 — 6657 - 8412 — 9163 — 9191 — 9482 — 9904 - 10238 — 10935 — 11196 — 11306 — 1210[illegible] — 12643 — 13234 — 13481 — 13675 — 14283 — 14310 — 16243 — 16259 — 1651[illegible] — 16722 — 17877 — 17944 — 18069 — 18996 — 19579 — 20416 — 20877 — 21264 — 22320 — 22425 — 22716 — 23509.

Prijzen van ƒ 100.—: 1123 — 1737 — 1939 — 2746 — 2780 — 2964 — 3820 — 3967 — 4008 — 5408 — 5744 — 5827 — 7029 — 7212 — 7271 — 7287 — 7698 - 7717 — 7854 — 7996 — 8042 — 8269 - 8308 — 8580 — 8986 — 9057 — 9658 - 9871 — 10131 — 10276 — 11217 — 1126[illegible] — 12454 — 12783 — 12817 — 12871 - 13011 — 13097 — 13342 — 13752 — 1393[illegible] — 13959 — 14090 — 14120 — 14861 — 15048 — 15171 — 15188 — 15468 — 1564[illegible] — 15948 — 16256 — 16551 — 16897 - 17166 — 17260 — 17482 — 17536 — 1831[illegible] — 18476 — 18893 — 19222 — 19491 — 19857 — 19966 — 20241 — 20763 — 2105[illegible] — 21095 — 21931 — 22597 — 22634 — 24135 — 24392 — 24509.

VAART

Haven: Vrachtschepen 6 in, 4 uit. *Tankschepen* 13 in, 14 uit. Zeilsschepen 3 in, 6 uit. Passagiers landend 26, vertrokken geen doorgaand 44

Hato: Vliegtuigen 10 in, 10 uit Passagiers landend 121, vertr. 121 doorgaand 20.

Het K.L.M. vliegtuig, dat Dinsdag van Amsterdam vertrok, landde gistermiddag 13.18 uur op Schiphol.

FESTIVAL VAN SAO PAULO

Brazilië excelleert met twee films

Adoratie en reclame

Feller dan op welk festival ook is de furie der steraanbidders in Sao Paulo losgebroken en het zijn vrijwel alleen de Amerikanen die er vermoeid van mogen profiteren. Van het middaguur tot in de nacht staan de drommen te wachten voor de ingang van het hotel, waar zij de brede avenue versperren en het verkeer stilleggen, zodat honderden auto's, die niet verder kunnen, urenlang loeiende geluiden uitstoten zonder verhoord te worden. Telkens als een plukje opgepoetste sterren naar hun auto schrijden, door een haag van politiemannen beschermd en door de sterke arm begeleid, stijgt een oorverdovend gejuich op. De meest bewogen aanbidders breken door het cordon en trachten in de auto nog een hand of een jurk aan te raken, om zich dan stil en voldaan terug te trekken. Zover gaat de ziekelijke uitbarsting, dat politiemannen patrouilleren op de étages, waar de Amerikanen wonen en daaraan moet het toegeschreven worden, dat alle sterren nog springlevend zijn en fris en vrolijk op de gestelde tijden voor de horde kunnen verschijnen.

Dan valt er nog een anecdote te vertellen over een Mexicaanse, die op haar kamer aangekomen luidkeels begon te schreeuwen. Het toegeschoten personeel en de directie van het hotel moesten uit haar droeve mond vernemen, dat mevrouw zo juist in de lift beroofd was van haar sieraden ter waarde van negen millioen dollars of cruzeiros, dat komt er bij zo'n getal niet op aan. De kranten hebben er vol van gestaan. Maar een of andere slimmeling is op de gedachte gekomen te informeren, of mevrouw haar juwelen dan niet had aangegeven bij de douane. Nee, daar had mevrouw niet meer aan gedacht. Het resultaat? Niemand geloofde het verhaal meer. En de volgende dag wisten de kranten te melden, dat de juwelen gevonden waren in een banksafe en aangezien juwelen niet uit eigen beweging in een safe gaan liggen, kon de farce alleen nog maar uitgelegd worden als een reclamestunt, uit liefde voor de kunst bedreven, zullen we maar zeggen.

Intussen draaien de films maar door. De stroom is niet bij te houden. William Wyler uit Hollywood heeft ons aangenaam verrast met „Roman Holiday", een soort omgekeerd „Oud-Heidelberg" op z'n Amerikaans. De romance van een lief prinsesje, dat Italië bezoekt, in een Romeins paleis logeert, aan het waakzaam oog van haar omgeving ontsnapt en met een Amerikaans journalist op stap gaat. Zij weet niet, dat hij weet, wie zij is en nog minder, dat hij bezig is sensationele stof te verzamelen voor zijn publicaties. Maar beiden worden verliefd en de journalistiek moet het loodje leggen. Na een weemoedig afscheid komt de jongeman zonder een letter kopij thuis.

Wyler vertelt het verhaal met duizend grappige vondsten en in een genoeglijke vaart. De vondsten zijn niet altijd even filmiek van aard en naderen meer dan eens de klucht, maar er blijft zoveel divertissement over, dat een zeer groot publiek aan zijn trekken kan komen.

De ware filmliefhebber zal zich het best hebben thuisgevoeld bij de Braziliaanse films „Sinha Moça" van Tom Payne en „O, Cangaceiro" van Lima Baretto. Beide films vertegenwoordigen de Braziliaanse geschiedenis. De eerste brengt de laatste strijd en de bevrijding der slaven in beeld; de andere een brok banditisme uit vroeger eeuwen. Zij vallen beide op door eenvoud van stijl, eerlijkheid in het vakmanschap, pathos in de fotografie, kracht en soberheid in de toepassing van de muziek en geloofwaardigheid in de handeling. Evenals de Italianen vinden de Brazilianen hun beste stof in de geschiedenis van hun eigen volk. Naar men zegt, hebben alle deelnemers aan deze twee films met grote geestdrift gewerkt. Zij zijn dan ook aller trots en zij kunnen met succes de concurrentie wagen, ook op de Europese markt. Het zou jammer zijn als zij niet hun weg zouden vinden naar de Europese bioscopen. In Nederland maken zij naar we durven veronderstellen een grote kans.

Zowel de film van Payne als die van Baretto zijn producten van de grootste Braziliaanse onderneming de „Vera Cruz", vijftig kilometer ten Oosten van Sao Paulo gelegen. Productieleider van „Sinha Moça" is de Nederlander Henri de Zeppelin, in wiens verrukkelijke tuin onder bananenbomen en aan de rand van een stuk oerwoud deze brief is geschreven.

Dbg.

O, Cangaceiro.

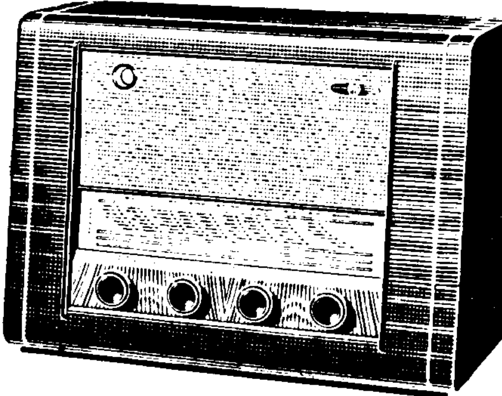
Sinha Moça.

Tendentieuze uiteenzetting van een „groep Surinamers"

Caracas. — In enkele Carakijnse dagbladen o.a. het ochtendblad „La Calle" van 12 Maart, is een ingezonden stuk gepubliceerd van een „groep Surinamers" als reactie op de verklaringen van de officiële toehoorder van Suriname bij deze Tiende Pan-Amerikaanse Conferentie, de heer Lou Lichtveld.

O.a. wordt aangevoerd: 1e. De gouverneur is een Nederlander, die verantwoordelijk is tegenover de Kroon. Hij is het hoofd van de Regering en wordt in zijn arbeid terzijde gestaan door een kabinet, dat eveneens uitsluitend uit Nederlanders bestaat, die door Den Haag worden benoemd. Hij kan de volksvertegenwoordiging ontbinden en nieuwe verkiezingen uitschrijven. De ministers leggen de eed in zijn handen af; 2e. Nederlandse troepen bezetten nog altijd Suriname ondanks protesten daartegen van de volksvertegenwoordiging; 3e. De bewoners van Nederlands-Guyana vallen nog steeds onder ex-continentale jurisdictie. Ingeval van een invasie in Nederland van een totalitaire macht, zou er voor Suriname een bijzonder moeilijke situatie worden geschapen, zoals dat ook het geval was in de afgelopen oorlog; 4e. De Procureur-Generaal, de president van het Hof van Justitie en enkele der Rechters worden door Nederland benoemd. 5e. Het onderwijs is geheel op Nederlandse geest geschoeid en ademt een koloniale mentaliteit. 6e. De taal is Nederlands, een vreemde taal voor het Amerikaanse continent. 7e. De Surinaamse Bank is een monopolitische instelling, geheel in handen van de Nederlandse Handelmaatschappij. 8e. De Koninklijke Nederlandse Stoombootmaatschappij neemt een monopolistische positie in. 9e. De producten van het land, behalve bauxiet, worden vrijwel geheel naar Nederland geëxporteerd.

Tennistournooi

PSV wint Convair-liner

Willemstad. — Onder zeer grote belangstelling van de zijde van het publiek en onder aanvuring van een grote supportersschare van beide verenigingen, werd op de tennisbanen te Mundo Nobo, een aanvang gemaakt met het verspelen van de laatste 6 wedstrijden van een serie van 21. De stand was op dat moment 10—5 in het voordeel van de PSV, doch het was zeker niet uitgesloten dat de K.L.M. alsnog beslag op de fraaie „Convair-Liner" zou leggen.

De PSV heeft het echter zover niet laten komen en onder grote spanning eindigde ook 4 van de 5 laatste wedstrijden in het voordeel van PSV, waardoor de eindstand werd als boven aangegeven. Ook van officiële zijde was er veel belangstelling voor deze wedstrijden, zo merkten wij onder andere op Mevr. Koster, directeur Koster was helaas verhindert door afwezigheid buitenlands; Hoofd-Inspecteur Paul, Inspecteur Taconis, het Hoofd van de Luchtvaartdienst, de heer Hakkenberg van Gaasbeek, alsmede een hoge Engelse functionaris van de K.L.M.

Na afloop der wedstrijden reikte Mevr. Koster, namens haar echtgenoot, de fraaie, door de directeur ter beschikking gestelde „Convair-Liner" trophee uit aan de aanvoerder van de winnende ploeg, de heer J.G. Kion, hetwelk zij vergezeld deed gaan van enkele sympathieke woorden. De heer Kion dankte haar in enkele welgekozen bewoordingen en stelde het op hoge prijs, dat Mevr. Koster de charmante welwillendheid had haar echtgenoot in deze te willen vervangen.

De voorzitter van „De West" de heer Blijden en de voorzitter van de PSV, de heer de la Mar, legde er beiden in hun toespraken de nadruk op, dat deze wedstrijden er in grote mate hadden toe bijgedragen de band tussen beide verenigingen te verstevigen en ook de sportieve waarde die hiervan voor de deelnemers uitgaat. Ook de heer in 't Hol, de aanvoerder van „De West" sprak nog enige woorden en nodigde [illegible] de leden van beide verenigingen uit voor een geimproviseerde dansavond in het clubgebouw van „De West".

Deze dansavond overtrof eveneens verre de verwachtingen en werd dan ook een daverend feest. Een prachtig slot van een serie spannende wedstrijden, met slechts een verlangen aan beide kanten, namelijk, om zo spoedig mogelijk weer tegen elkaar uit te komen. De prachtige „Convair-Liner" kreeg een ereplaats in de PSV prijzenkast.

Ook een Eilandsloterij ?

Willemstad. — Wij schreven reeds over het loterijwezen en het oogmerk, dat de Eilandsgebieden Curaçao en Aruba hebben om in geval de Landsloterij niet aan de zorgen van het Eilandsgebied Curaçao wordt overgedragen, de mogelijkheid onder ogen te zien om een eigen landsloterij in het leven te roepen. Ook de andere eilanden kunnen daarin participeren. Besprekingen zijn in deze gevoerd met het Eilandsbestuur van Aruba om gezamenlijk deze aangelegenheid te bestuderen. De netto-opbrengst van deze loterij komt ten goede aan instituten en maatschappijen, die sociale doeleinden nastreven, enz.

Het Bestuurscollege zal onmiddellijk aan de slag gaan, zodra zekerheid is verschaft met betrekking tot de kwestie of de Landsloterij ingevolge art. [illegible] van de Eilandregeling zal worden overgedragen of niet. Zou de Landsloterij wèl overgedragen worden, dan heeft een Eilandsloterij weinig zin.

DON CAMILLO

Willemstad. — Binnenkort zal in theater WEST-END worden gedraaid de Franse film „Don Camillo", naar het gelijknamige boek van Giovanni Guareschi. Fernandel speelt hierin de hoofdrol.

Naar wij van gezaghebbende zijde vernemen, zal uiteraard op deze tendentieuze, zeer onvolledige en onjuiste uiteenzettingen van de „groep Surinamers" gereageerd worden.

Luchtvaartraad naar Curaçao

Willemstad. — Op uitnodiging van het West Indisch Bedrijf der KLM zal de Luchtvaartraad van Costa Rica op Vrijdag 19 Maart as. een kort bezoek aan Curaçao en Aruba brengen. Het doel van deze reis is deze Regeringsinstantie in de gelegenheid te stellen nader kennis te maken met het bedrijf van de KLM, alsmede met Curaçao en Aruba.

De Luchtvaartraad bestaat uit 5 leden onder voorzitterschap van de heer Enrique Grenados. Overige leden zijn: Rodriquez, secretaris; Mario Vargos Echevarria, Gorgonio Herrero Serrano en Mario Fagio, tevens Director of Civil Aviation. Voorts zullen de heer K. Vroon, de Nederlandse consul te Costa Rica en de heer De Mier, hoofdvertegenwoordiger der KLM voor Centraal Amerika, de heer de Mulder Bonello, vertegenwoordiger der KLM te San José en de heer Alfaro Iglesias, rechtskundig adviseur van de KLM aldaar, deze reis meemaken. Het gezelschap zal na een kort verblijf op Maandag 22 Maart as. naar Costa Rica terugkeren.

Santiago. — In verband met het voortduren van de staking bij de Chileense koopvaardij heeft de regering de noodtoestand afgekondigd voor alle havens van Chili, die daardoor onder militair toezicht komen.

NIEUWS UIT DE DIERENWERELD

In Engeland woedt een kikker-oorlog

Sinds enige tijd woedt in Engeland een kikker-oorlog. De inheemse Engelse kikker is een vriendelijk dier, dat zich bij voorkeur op vochtige plaatsen ophoudt. Hoewel wandelaars - en vooral wandelaressen - nogal eens plegen te schrikken, wanneer plotseling een kikker vlak voor hun voeten uit het gras opspringt, zijn het in het algemeen vriendelijke dieren, die vliegjes en andere schadelijke insecten eten en geen mens kwaad doen. Op zonnige dagen kan men ze aantreffen, terwijl zij, op een steen of een warm plekje zand gezeten, verbaasd de wereld in kijken. Dat air van verbazing wordt in hoofdzaak veroorzaakt door hun ronde, uitpuilende ogen, die deze beestjes ook iets schranders geven. Zwemmen zij in het water, dan lijken zij hele kleine mensjes, want zij slaan hun poten bij het zich voortbewegen door het water op dezelfde wijze uit als wij. Feitelijk zijn zij de uitvinders van de „schoolslag" en de onderwaterzwemmers der marine dragen niet zonder recht de bijnaam van „kikvorsmannen" (frogmen).

Enige tijd geleden is aan het vreedzaam bestaan van de Engelse kikkers een einde gekomen door een invasie van Franse soortgenoten. Deze Franse kikkers hebben drie eigenschappen, die hen van hun Engels kwakende broeders onderscheiden: zij zijn eetbaar (en worden door de Fransen als een delicatesse beschouwd), zij zijn groter dan de Engelse kikkers en ze zijn.... kannibalen, dat wil zeggen, dat zij kleinere kikkers aanvallen, doden en met het grootste genoegen verslinden.

Hoe de Franse kikkers in Engeland terecht zijn gekomen, weet niemand. Maar nu zij er eenmaal zijn, vermeerderen zij zich snel en richten onder de Engelse kikvorsen een ware slachting aan. De situatie wordt nog ingewikkelder gemaakt, doordat de laatste tijd nog een derde kikkersoort, de zogenaamde moeraskikker, Engeland, en met name het Zuiden van dit land, tot zijn domein tracht te maken. Moeraskikkers worden veel gebruikt in laboratoria voor het doen van biologische proeven. Men neemt aan, dat een aantal exemplaren uit een laboratorium is gevlucht en zich nu in de vrije natuur voortplant. Ook moeraskikkers hebben, naar uit proeven is komen vast te staan, kannibalistische trekken, en de situatie wordt er voor de inheemse Engelse kikker dus niet beter op. Toch gelooft men niet, dat deze geheel uitgeroeid zal worden. Veeleer neemt men aan, dat de Franse kikkers de vijandelijkheden eerlang zullen staken en dat op den duur de verschillende kikkersoorten vreedzaam naast elkaar zullen leren leven.

Oorlog onder de kikkers.

Reisgezellinnen voor vliegende olifanten

De K.L.M., die zich een grote naam heeft verworven op het gebied van het vervoer van tamme en wilde dieren door de lucht, had de laatste tijd nogal eens moeilijkheden met het transport van (jonge) olifanten, die voor dierentuinen in Europa bestemd waren. De dikhuiden werden onrustig, zodra het vliegtuig startte, en onlangs was een K.L.M.-machine zelfs gedwongen terug te keren, omdat een olifant tijdens de vlucht los brak uit zijn kooi.

Men heeft nu ontdekt, dat de olifanten zich veel beter gedragen, wanneer men ze een reisgezellin mee geeft in de vorm van een kip, die men op de kop van de dikhuid zet. Zo onrustig als de olifanten zich anders gedragen in de lucht, zo kalm zijn zij, wanneer een kakelende reisgenote hen gezelschap houdt.

Vervoer van wilde dieren per K. L. M.

Groot wild wordt schaars

Eén van de gevolgen van het „openleggen" en in cultuur brengen van gebieden, die vroeger wildernis waren, is, dat het zogenaamde grote wild langzamerhand schaars wordt. Vroeger vormden de reusachtige, onoverceerde oerwouden van Centraal-Afrika en Zuid-Oost-Azië en de steppen van Australië en Noord-Afrika een onuitputtelijk reservoir van in het wild levende dieren, waar de dierentuinen, grote circussen en groothandelaars in wilde dieren slechts een goed uitgeruste expeditie heen hoefden te sturen om elke diersoort te verwerven, die zij wensten.

De laatste jaren zijn de wildernissen echter aanzienlijk ingekrompen. De aanleg van wegen en vliegvelden heeft het grote wild schuw gemaakt en de vlucht doen nemen naar beschermde gebieden en enorme natuurparken, waar niet of alleen met bijzondere vergunning gejaagd mag worden. De handel in wilde dieren ondervindt daardoor grote moeilijkheden. India en Ceylon hebben de uitvoer van olifanten gecontingenteerd. Er mag jaarlijks slechts een beperkt aantal dikhuiden naar het buitenland verkocht worden. Het is zeer moeilijk nog kangoeroe's uit Australië te krijgen en het betrekkelijk zeldzame manenschaap, dat in het Atlasgebergte in Noord-Afrika leeft, wordt in het geheel niet meer uitgevoerd.

In vele gebieden staan de meeste soorten groot wild op lijsten van beschermde dieren en worden zij alleen nog clandestien door inheemsen geleverd.

Door dit alles zijn ook de prijzen voor wilde dieren sterk opgelopen. Een nijlpaard kost op het ogenblik tegen de 20.000 gulden, bijzondere soorten neushoorndieren brengen 50.000 gulden en meer op. Alleen het vervoer is, door de inschakeling van het vliegtuig, eenvoudiger geworden.

De dierenhandel — die het gros der kleinere dierentuinen, circussen en filmondernemingen van wilde dieren voorziet — gaat er dan ook meer en meer toe over depots aan te leggen, waar leeuwen, tijgers en andere wilde dieren voor de verkoop gekweekt worden. Vaak bevinden deze depots zich in de landen, waar de betrokken dieren in het wild voorkomen, zodat zij niet aan de nadelige invloed van klimaatwisseling bloot staan. Desondanks tonen wilde dieren, die enige generaties in gevangenschap hebben geleefd, vaak degeneratie-verschijnselen.

STOPLICHTEN

Willemstad. — Binnenkort zullen de stoplichten op bepaalde gedeelten van ons eiland worden aangebracht. Rio Canario komt wel bijzonder in aanmerking voor automatische verkeerslichten i.v.m. de grote drukte daar, vooral tijdens de uren, waarop de werknemers van de CPIM huiswaarts keren. Rio Canario zal dan ook het eerst deze stoplichte verkeerslichten krijgen.

Het materiaal is reeds geruime tijd geleden gearriveerd.

DE MAXIMUMSNELHEID

Willemstad. — Binnenkort zullen de bepalingen ten aanzien van de maximumsnelheid worden vernieuwd, die sinds de huidige bepalingen een onvolkomenheid vertonen. Het ligt in de bedoeling een algemeen verbod vast te leggen om sneller te rijden dan een bepaald maximum, met uitzondering voor die wegen, waarop een bord een ander maximum vermeld.

De Raad is in deze door het Bestuurscollege benaderd.

..Tonnen en tenen..

(Vervolg van pag. 1.)

aard waren, enigszins te handhaven. Maar de overige werden eenvoudig terzijde geschoven. Het Cultureel Centrum deed het allemaal zelf.

Nog sterker spreekt deze houding uit de wijze, waarop het Cultureel Centrum nieuwe organisaties op cultureel terrein, ontstaan na zijn oprichting, tegemoet trad. Geen sprake van, dat deze organisaties werden uitgenodigd om mee aan te zitten, wanneer Nederland geadviseerd moest worden. Zij moesten maar zien, hoe zij aan geld kwamen; de tonnen van Sticusa waren voor het Cultureel Centrum. Basta!

Voor het cultureel verenigingsleven is het Centrum dus in genen dele representatief.

Mag men dan zeggen, dat het Cultureel Centrum op Curaçao representatief is voor de geestelijke stromingen, die op dit eiland leven? Dat het die geestelijke stromingen tenminste in zijn arbeid heeft betrokken?

Het Cultureel Centrum bestaat uit een Bestuur en uit een soort Raad van Advies. De verhouding tussen deze twee organen is ongeveer gelijk aan die tussen het Cultureel Centrum in zijn geheel en de organisaties, waaruit het heet te zijn opgebouwd. De Raad van Advies wordt practisch nooit bij elkaar geroepen; het Bestuur bedisselt en beslist alles. Dit bestuur nu bestond tot voor kort uit zeven leden (een van hen, de vice-voorzitter, is inmiddels ten gevolge van een interne moeilijkheid afgetreden). Het **ontstellende** feit doet zich echter voor, dat van deze zeven mensen, die het culturele leven pretenderen te vertegenwoordigen van een eiland, dat voor **90%** katholiek is, **er niet één enkele katholiek is.** Reeds jaren geleden is op deze zonderlinge figuur de aandacht gevestigd zowel van het Centrum als van Sticusa te Amsterdam. Zonder enig succes evenwel. Men heeft zich eenvoudig op het standpunt gesteld, „blijf zitten waar je zit en verroer je niet". Wij willen over de verhouding van deze groep mensen en van ieder hunner individueel tot het katholicisme niet oordelen, mogelijk zijn zij een voor een tolerante lieden. Maar alweer: met welk recht noemen zij zich de culturele representanten van een in overgrote meerderheid katholiek volk?

Zeggen wij misschien met Thorbecke: „Wacht op onze daden?" Vijf jaar lang hebben zij daden kunnen stellen maar over al die vijf jaren moet men het treurige feit constateren, dat er nagenoeg niets is gedaan om het katholieke volk van Curaçao in aanraking te brengen met de cultuur van katholiek Nederland. Het enige, dat men ons in die geest meedeelde is de toevoeging van enkele catholica aan de wetenschappelijke bibliotheek, enkele maanden geleden. Of het initiatief daartoe van het Cultureel Centrum dan wel van Amsterdam is uitgegaan hebben wij intussen niet kunnen constateren. Maar dat is dan ook alles. Dat een man als Anton van Duinkerken op Curaçao en Aruba lezingen kon houden, die alles samen enkele duizenden toehoorders trokken is in ieder geval noch aan Sticusa te Amsterdam noch aan het Cultureel Centrum in Willemstad te danken. Sticusa toonde alleen maar zijn goede wil door hem door te zenden naar Suriname. Sticusa toonde zich vol goede wil ten opzichte van een uitnodiging van Albert van Dalsum, die (na Sartre en Shaw's parodie op de martelaren) Ghéon zou brengen; de lijnrechte tegenwerking van het Cultureel Centrum heeft dit onmogelijk gemaakt. Uitnodigingen aan mensen als dr. Bär, prof. van der Meer en prof. Chorus kwamen niet van het Cultureel Centrum.

Wie de samenstelling van het Bestuur kent kan zich over deze opzichtige en ergerlijke wering van katholieke cultuurmanifestaties nauwelijks meer verbazen.

De Nederlandse katholieken zijn blijkbaar wel goed om hun belastinggeld aan Curaçaose cultuurevenementen te geven; maar als het katholieke volk van Curaçao dan ook maar iets vraagt van manifestaties, waarvoor het, uit hoofde van zijn katholiciteit, begrip kan opbrengen, krijgt het nul op het request. Is dat representatie?

Beursberichten

NEW YORK EFFECTENBEURS:

New York. — De New Yorkse Effectenbeurs opende gisteren gemakkelijk met fractionele dalingen. Bij het verder verloop trad enig herstel in, hoewel de activiteit gering bleef. Sporen-, staal- en vliegtuigfondsen waren meer gevraagd en de markt sloot zeer prijshoudend met fractionele stijgingen overwegend. Aantal verhandelde fondsen 1174; hoger 496; lager 383; onveranderd 295. Aandelenomzet 1.740.000; obligatie-omzet $ 3.242.000.

American Tel. and Tel.	163 3/8
Anaconda	32 7/8
Bethlehem Steel	55 1/2
Dupont de Nemours	110 3/4
General Electric	100 1/8
General Motors	64 1/4
Int. Tel. and Tel.	16 1/8
Shell Oil	94 1/4
Standard Oil of New Jersey	80 7/8
U.S. Steel	41 5/8

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

Op avontuur in de muziek 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan".. 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt. **8.30 Coles and his orchestre Moderne** met Gwen Catley (sopraan) 9.30 Nederland zoals het reilt en zeilt 9.45 Dans muziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Missierubriek 19.00 Nieuws 19.17 Muziek voor iedereen 19.30 Ned. Kroniek 19.40 Teddy en Henk Scholten 19.55 Platennieuws uit Amerika, 20.11 Voor de West o.a. met Zuid-Amerika in het nieuws. 20.41 Persoverzicht. 20.50 Lijdensmeditatie Pater I. Mijnsbergen O. E. S. A. 20.58 Sluiting.

AGENDA

WEST-END

„The four Poster"

CINELANDIA

„Cuesta abajo"

ROXY

„Eduard en Caroline"

APHOTHEKEN

De weekdienst der apotheken worden waargenomen door *Botica Caribe*, De Ruyterkade 43 A, tel 2777 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O.) tel. 3222

WIT-GELE KRUIS

De Zondag- en nachtdienst wordt waargenomen door: *Zuster Hanriquez Con*, Sta. Rosaweg 156, tel. 5006.

1714 Tom Poes en de wens werkster

1826 — Burgemeester Dickerdack stond moeizaam op en wenkte.

„Jullie kunnen hier vannacht wel slapen", sprak hij. „Maar stel stel je er niet teveel van voor; het is hier een grote bende!"

„Dat is toch niet zo erg?" vroeg Vroeg Bommel. „Een bende kan worden opgeruimd, wat jij, Tom Poes?"

„Jazeker!" zei de werkster Wijmpje. „Niet alleen de fijne, was, maar ook het vuile werk zogezegd!"

„Hm!" hernam de Heer Dickerdack. „Jullie snappen het niet! Ik heb dit gebouw pas gekocht. Rust in de vrije natuur en zo. Maar ik woon hier nu twee dagen en mijn personeel is al weggelopen! ......

„Och ja!" riep Heer Ollie vrolijk. „Niet iedereen heeft een werkster! Daarvoor moet men een Bommel zijn!"

„Ik begrijp U niet!" zei de burgemeester. Hij klemde zijn oogglas vast en wees droevig om zich heen.

„Kijk eens aan!" vervolgde hij, „wat een bende, niet?"

Nu, dat was waar. De vloer was bedekt met zwarte, modderige voetstappen en de wanden waren besmeerd door vuile handafdrukken.

„Tjonge!" zei Heer Bommel hoofdschuddend. „Ik weet niet, wie dat gedaan heeft, maar het moet een reuze viezerik zijn geweest. Maar wees niet bedrukt, Heer Dickerdack, het betekent niets. Ik zelf heb het even erg gehad, maar daar wist Wijmpje wel raad op! Vooruit goede vrouw, laat eens zien, wat je kunt!"

„Jullie snappen het niet!" herhaalde de burgemeester. „Het dient allemaal tot niets! Het is hier niet pluis, dat is de hele kwestie!"

Er was echter niemand, die zijn laaste woorden verstond, want de werkster Wijmpje was aan het werk gegaan en waarde nu als een wervelwind in de hall rond......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

50)

En zij praatten weer verder over vliegtuigen, schilderijen en thee. Een erg goede indruk kon Nick niet van haar gekregen hebben, dacht zij. Maar toen hij weg ging stopte hij haar een chocolade-reep toe, en hij lachte tegen haar.

Dat was het laatste wat zij van hem zag — een jong, gebruind gezicht met krachtige trekken en lachende ogen.

Zij bleef hem nakijken toen hij instapte, toen hij opsteeg en verdween in een licht-bewolkte avondlucht. En zij kon er niet toe komen om die chocolade op te eten; die bewaarde zij nog jaren, tot de schimmel er op stond — en daarna had zij niets meer van hem, niets dan de herinnering.

Die leefde nog en was nu, nu zij die foto zag, levendiger dan ooit.

„Een deugniet," heraalde Nicholas Joceleyn zacht, „maar ik zou hem verbazend graag nog terug zien...."

HOOFDSTUK VII

De prinses ontvangt

Nicholas Joceleyn ging die Zaterdag niet mee op theevisitebijprinses Lobanov. Hij moest 's middag met Clifton werken, zei hij, en hij zou wel thee krijgen op het kantoor; misschien zou hij daar wel blijven eten. Het kon wel laat worden voordat hij klaar was. Bovendien was hij geen bijzondere liefhebber van theevisites; de grote moeilijkheid van theevisites was voor hem gewoonlijk de thee. In de laatste tijd was de thee vaak koffie, en dat was een drank die de heer Joseleyn met het grootste wantrouwen beschouwde.

„En Sophia zet thee in een samovar, echt Russisch," zei hij somber. „Ik zou nog liever inktvissen-speeksel drinken."

„Maar zou het wel goed voor u zijn om zo lang te werken? Dokter Lomond...."

„Lomond kan naar de pomp lopen. En na Maandag zal ik net zo veel rusten als hij maar wil."

Diana ging dus om half vijf alleen op weg naar prinses Lobanov. Ze had zich al veel te vroeg gekleed, en had tien minuten doorgebracht met naar het plein te kijken en zich huiverig te voelen. In East Alcott zou dit geen koude dag geweest zijn, maar hier kwam van de rivier een gure wind, die een kille tocht door de kieren van de ramen joeg. Boven het grijze water hingen lage, grauwe wolken; alleen daar, waar de zon onder was gegaan, werden zij nog gekleurd door een gelige streep. Op de brug twinkelde het bleke goud van de lampen. Die waren aardig, maar zij zagen er niet zo hartelijk en gastvrij uit als de witte glans van Bertha Wilbur's petroleum-lamp over de besneeuwde boomgaard. Bertha's lamp walmde nooit. Een walmende lamp was voor haar het kenmerk van onbetrouwbaarheid. Diana wilde, dat ze Bertha even kon vertellen hoe beroerd zij zich voelde. Als ze dat maar aan iemand had kunnen vertellen zou het misschien gemakkelijker zijn om nu het plein over te steken. Maar omdat er niemand was om het aan te vertellen — uitgezonderd Burwell, die haar lafhartigheid waarschijnlijk ten sterkste veroordeeld zou hebben — troostte zij zich maar met een van Bertha's spreekwoorden: „Praat met niemand over je moeilijkheden; de ene helft van de wereld kan het niks schelen en de andere helft lacht je uit."

Met deze schrale troost zette Diana koers naar de voordeur van haar tante Sophia. Zij wandelde langzaam, terwijl het vertrouwen, dat haar nieuwe kleren haar nog gegeven hadden, bij iedere pas minder werd.

Ze rilde van de gure wind, en dacht mistroostig: „Vrouwen houden er niet van als andere vrouwen er goed uitzien. Ze zouden me misschien liever mogen in mijn oude spullen."

Ze aarzelde, en keerde bijna terug maar schudde het denkbeeld van zich af. Burwell had haar uitgelaten met een blik die bijna goedkeuring verried — stel je voor dat hij haar betrapte terwijl zij probeerde stilletjes nóg eens te verdwijnen, maar nu in haar East Alcott-kleren! Dat zou nog erger zijn dan een hele dierentuin met tantes te ontmoeten.

Het zou ook prettiger geweest zijn als ze aan het huis op nummer 28 enig teken van een thee-visite had kunnen waarnemen, maar het was er bijzonder rustig. De ramen glommen onverschillig en de zilveren deurknop blonk scherp en eenzaam op de grote witte oppervlakte van de deur. De stijve sierheesters stonden er onbewogen naast, en de smeedijzeren hekken zagen er hard en onwelwillend uit.

„Als ik ten minste nog maar iemand anders naar binnen zag gaan", dacht Diana, terwijl zij steeds langzamer ging lopen.

En juist op dat ogenblik kwam Peter Lobanov de hoek om waaien. Eerst kwam zijn hoed te voorschijn, vrolijk zwevend op de wind, en daarna hijzelf. Hij achtervolgde zijn ontsnapt hoofddeksel in lichte draf, ondanks de tegenwerking van een schildersezel, die hij onder zijn ene arm klemde, het schilderij dat onder zijn andere arm hing, en een stapeltje slappe doosjes die hij met beide handen tegen het hart klemde.

Het bovenste viel er af toen hij Diana bereikte — zij ving het behendig op en raapte dan de hoed op uit de goot. Hij had niet geleden, zo'n soort hoed was het.

De eerste woorden die prins Lobanov tot zijn nicht richtte waren: „Grote grutten, laat de hors d'ouevre niet vallen."

„Ik laat geen hors d'oeuvre vallen," sprak Diana waardig. „Wilde u uw hoed terug hebben?"

„Zet hem maar op mijn hoofd," zei Peter.

Hij had een dikke bos melkboerenhonden-haar, die onordelijk om zijn kruin hing, en een bleek gezicht met grote, ver uit elkaar staande ogen van een geel-groene kleur. Zijn gezicht was van boven rechthoekig, maar verliep ietwat verrassend in een puntige kin; hij had een mond die er uitzag alsof er te veel tanden in stonden, maar die waren wit, en hij had een prettige glimlach.

Hij zag er uit, vond Diana, als een jong katje; een onschuldig, ondeugend, verstrooid katje.

Ze drukte hem de hoed weer op het hoofd, en zette de doos op het stapeltje, dat mij nog tegen zijn borst gedrukt hield.

„Als u nu nóg een weldaad bewijzen zou u even voor me kunnen bellen...."

Hij wees met zijn hoofd naar nummer 28, niet naar de voordeur, maar naar een donkergroen deurtje er naast, waar een bordje „Leveranciers" op zat. Diana belde, en rende toen vlug de stoep op, naar de voordeur.

Peter Lobanov keek haar een ogenblik met open mond na. Toen ging het groene deurtje open, en zijn mismoedige hoed, zijn gekreukte jas, de ezel en het schilderij, dat een koe voorstelde op het moment dat zij een bouquetje geraniums op at, en de vijf slappe doosjes verdwenen, mét Peter, in de duisternis.

Diana's stem klonk erg zwakjes, maar de rood-harige reus die haar open deed scheen haar te verstaan. Hij droeg een lichtblauw livrei met zilveren knopen, en zag er niet onvriendelijk uit, maar de gang van zwarten-wit marmer, waar hij haar doorheen leidde, leek wel vijf kilometer lang te zijn. Het stappen van haar nieuwe schoenen galmde oorverdovend door de ruimte.

De reus nam haar nieuwe mantel aan en verborg hem met dezelfde geheimzinnigheid waarmee een samenzweerder zijn buit zou verstoppen.

Toen opende hij een hoge, witte deur, zei hardop: „Miss Diana Joceleyn," en liet haar aan haar lot over.

Er staan voor een gastvrouw verschillende wegen open om te bereiken dat haar gasten zich ongemakkelijk voelen. Prinses Lobanov kende vele methoden in verschillende graden van spitsvondigheid, maar zij gaf de voorkeur aan de eenvoudigste; ze droeg dus haar hoed.

Ze bediende zich ook van de uitvinding, die dictators gedaan hebben om er indrukwekkend uit te zien; zij stond aan het einde van een lange kamer en liet de vreemdeling, die tot haar door was gedrongen, kalmpjes het hele eind lopen. Diana waadde door een woestijn van zilverachtig tapijt. Ze voelde de bevroren schoonheid van deze kamer — de stoelen van wit-en-zilver leer, de glansen van kristal en onyx, het ijzig-lichte behang, en de spiegels, die deze koude kamer nog kouder schenen te maken. Er brandde een vuur in een haardkorf van zwart onyx en zilver, maar het brandde met koude, groen en blauwe vlammen. Daarboven hing een schilderij van eindeloos woud met blauwige, besneeuwde bomen.

In de eerste kilometer of daaromtrent, die zij zo moest wandelen, lieten haar benen haar bijna in de steek. Toen begon zij plotseling, onverwacht, kwaad te worden. Als Diana kwaad was verdiepte zich de zachte blos van haar wangen, en haar goudbruine ogen werden donkerder. Zij was binnen gekomen in een houding, die zou kunnen uitdrukken dat zij vriendelijk was en graag in de smaak wilde vallen — maar ook dat veranderde, en ze zag er plotseling even hooghartig en onverschillig uit als een standbeeld.

De drie donkere figuren aan de gezichtseinder kwamen haar nu niet langer voor als een bedreiging. Zij zag nu alleen een magere oude vrouw met een raar hoedje op, een dikke dame die gemoedelijk met rood fluweel behangen was — dat was een geruststellende, vrolijke noot in dit winterpaleis van de Sneeuwkoningin — en een lange vrouw met een mantelpak en een koperkleurig kapsels, die iets te jeugdig leken bij haar gezicht.

De prinses merkte met verbazing, dat zij de bezoekster een eind tegemoet ging. Dat was helemaal niet haar bedoeling geweest, maar zij was waarschijnlijk in verwarring gebracht door de vele gedachten, die achter haar nog onbewogen gelaat oprezen. Die luidden: „Erger dan ik dacht. Zij is knap! Gelukkig dat ik Peter zei door de leveranciers-ingang te gaan en verder naar beneden te komen. Het zou niet goed zijn als.... of toch? Als Nicholas haar geld nalaat.... die kleren — ik zag het model bij Maurice.... dat is Schiaparelli.... het is Nicholas in het hoofd geslagen.... oude dwaas.... ik wilde dat ik mijn gewaad aan had.... zij is een wolf in Schiaparelli-vacht!" — en die laatste opmerking onthield zij, om haar bij gelegenheid en in gepast gezelschap eens te berde te brengen.

Zij deed nog een paar passen en reikte Diana een harde, ijskoude hand.

De begroeting van mevrouw Keith was zo mogelijk nog verder onder nul, maar mevrouw Shatswell verrees werkelijk van haar troon en keek haar nichtje stralend aan.

Diana glimlachte, en haar ogen werden weer goudkleurig.

„U bent tante Bessie, hè?" vroeg zij verlegen.

„Ja, die ben ik natuurlijk," zei Bessie Shatswell hartelijk, „en het spijt me dat Bill niet kon komen."

En de goede, simpele ziel meende het nog ook. Bessie Shatswell had nooit strategische gaven bezeten. Mevrouw Keith, die een helderder begrip had, had al uitgemaakt dat het maar gelukkig was dat Eben aan het skiën was. Skiën was een gevaarlijke sport, en Eben, die anders toch altijd zo voorzichtig was, had haar tamelijk vinnig geantwoord, toen zij hem voorstelde om bij de steile plaatsen maar rustig te gaan zitten — maar dat was toch allemaal toch niets vergeleken bij de valstrikken, die hij dit week-end op het Paul-Revereplein had kunnen ontmoeten.

Na de woorden Shatswell viel er een stilte — een stilte, die steeds langer werd en groeide als een overrijpe ijskegel.

Het was een verademing toen eindelijk de hoge deur weer geopend werd en de bleek-blauwe reus aankondigde: „Mevrouw Clifton. Juffrouw Barrows."

Er kwamen twee dames binnen. Een van hen droeg een zwarte hoed met een rode streep. De andere droeg een rode hoed met een zwarte streep. De prinses herinnerde zich dat die creatie ook al te bezichtigen was aan de bridge-tafel van mevrouw Keith, maar het wilde haar niet meer te binnen schieten of de hoeden toen op dezelfde hoofden stonden. Het zou onsportief geweest zijn van de draagsters als zij de hoeden verwisseld hadden — dat wil zeggen, het zou onsportief geweest zijn van de draagsters als zij de hoeden verwisseld hadden — dat wil zeggen, het zou onsportief geweest zijn als de prinses enige moeite had gedaan om mevrouw Clifton van juffrouw Barrows te onderscheiden. Dat deed zij niet; ze gaf kalmpjes beide hoeden de verkeerde naam, en stelde aldus de betrokkenen aan Diana voor.

Diana wist, dat mensen een voorkeur hebben voor hun eigen namen. Toen zij onder de hoedranden uitdrukkingen van teleurstelling en zelfs verontwaardiging waarnam, wisselde zij onmiddellijk de namen om en sprak de dame met de rode streep aan als mevrouw Clifton.

Het resultaat was verrassend. Iets dat op een glimlach leek verhelderde het lange, rode gezicht van mevrouw Clifton. Zij zag er een ogenblik zelfs niet meer uit als een Indiaan van een reclameplaatje; en Diana, aangemoedigd door deze verschijnselen, probeerde nog een andere opmerking — de eerste was over het weer geweest.

(Wordt vervolgd)